

Caput 1

Lectio iv Dominici Domini Nostri Iesu Christi Regis

Donald P. Goodman III
v Ianuarii MMVIII

1.1 Ex Litteris Encyclicis Pii Papæ undécimi

Cum Annus sacer non unam ad illustrandum Christi regnum habuerit opportunitatem, videmur rem facturi Apostolico muneri in primis consentaneam, si, plurimorum patrum cardinalem, episcoporum fideliumque precibus, ad Nos aut sigillatim aut communiter delatis, concedentes, hunc ipsum Annum peculiari festo Domini nostri Iesu Christi Regis in ecclesiastica liturgiam inducendo clauserimus. Ut translata verbi significacione Rex appellatur Christus ob sumnum excellentiæ gradum, quo inter omnes res creatas præstat atque eminet, iam diu communiterque usu venit. Ita enim fit, ut regnare is «in mentibus hominum» dicatur non tam ob mentis aciem scientiaeque suae amplitudinem, quam quod ipse est Veritas, et veritatem ab eo mortales haurire atque obedienter accipere necesse est; «in voluntatibus» item «hominum», quia non modo sanctitati in eo voluntatis divinae perfecta prorsus respondet humanae integritas atque obtemperatio, sed etiam liberæ voluntati nostrae id per motione instinctuque suo subicit, unde ad nobilissima quaque ex ardescamus. «Cordium» denique «Rex» Christus agnoscitur ob eius «supereminentem scientiae caritatem» et mansuetudinem benignitatemque animos allicientem: nec enim quemquam usque adeo ab universitate gentium, ut Christum Iesum, aut amari aliquando contigit aut amatum iri in posterum contingat. Verum, ut rem pressius ingrediatur, nemo non videt, nomen potestatemque regis, propria quidem verbi significacione, Christo homini vindicari oportere; nam, nisi quatenus homo est, a Patre «potestatem et honorem et regnum» accepisse dici nequit, quandquidem Dei Verbum, cui eadem est cum Patre substancia, non potest omnia cum Patre non

habére commúnia, proptereáque ipsum in res creátas univérsas summum atque absolutíssimum impérium.¹

1.2 Psalmus 46

Omnes Gentes, pláudite mánibus: iubiláte Deo in voce exsulatiónis. Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: Rex magnus super omnem terram. Subiécit pópulos nobis: et Gentes sub péibus nostris. Elégit nobis hereditátem suam: spéciem Iacob, quam diléxit. Ascéndit Deus in iúbilo: et Dóminus in voce tubæ. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. Quóniam Rex omnis terræ Deus: psállite sapiénter. Regnábit Deus super Gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

1. Textum ex Officio D.N.I.C. Regis.